

[Damsgaard.]

udvalget kan nå frem til et godt resultat for ungdomsarbejdet, som kan være en løftestang for ungdomsundervisningen og for godt ungdomsarbejde i fremtiden.

Ninn-Hansen: Jeg er ganske enig med den højtærede undervisningsminister i, at vi ved denne behandling skal orientere os om hverandres standpunkter, og det har jeg forsøgt at bidrage til gennem min ordførertale. Jeg skal derfor heller ikke gå ind på alle den højtærede undervisningsministers synspunkter, der blev fremsat som svar til mig, det får vi mulighed for at drøfte andetsteds. Jeg skal ligeledes afholde mig fra at gå ind i en diskussion om, hvorvidt det bliver den højtærede undervisningsminister eller mig, der bliver ramt af nemesis; i øjeblikket er det vel den højtærede undervisningsminister, der er i en sådan stilling, at han har flest chancer for at blive det, men det skal jeg lade ligge. Jeg skal heller ikke komme ind på sammenligninger mellem den højtærede ministers parti og mit. Det er ganske rigtigt, at en situation, hvor der på et enkelt sagligt område er en vis uenighed, sandsynligvis ikke kan tænkes indenfor den højtærede ministers parti, men vi kan så hver for sig glæde os over, hvordan vi har det indenfor vore partier.

Når jeg fremkom med et citat af en tale, den højtærede minister havde holdt i 1942 som ordfører for sit parti, var det ikke for at drille den højtærede minister, som det blev sagt, det ville ligge mig fjernt. Jeg læser kun den højtærede ministers taler for at blive belært, men jeg fremhævede det, der blev sagt dengang, fordi jeg måske havde lidt vanskeligt ved at forstå, at den højtærede minister dengang kunne sige, at der måtte tiltrænges en hvilepause umiddelbart efter folkeskolens afslutning, medens det i dag ifølge § 3 skal være den højeste visdom at lægge hovedvægten på bestemmelsen om undervisning i ungdomsskolen i nøjagtig den samme aldersklasse. Det er det, jeg har haft lidt vanskeligt ved at forstå, og det tror jeg egentlig ikke jeg fik nogen nærmere forklaring på.

Det overraskede mig ikke så lidt, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mente, at jeg havde modtaget dette lovforslag køligt. Jeg sagde tværtimod, at det

var en selvfølge, at jeg på mit partis vegne kunne tilsige et lovforslag af denne karakter vor meget store interesse og medarbejderskab ved udformningen af lovforslagets enkeltheder. Jeg har sagt, og mit parti er enigt heri, at vi mener, det er et uhyre vigtigt område, og at vi er parat til at arbejde med for at give lovforslaget den allerbedste udformning. Jeg har tilsluttet mig alt det væsentlige, der stod i den tidligere undervisningsministers, det ærede medlem hr. Hvidbergs, forslag.

Jeg har givet udtryk for tvivl og betænkeligheder med hensyn til ungdomsnævnene og på et par enkelte andre punkter, men jeg har forstået det således, at man var enig om, at vi skulle drøfte spørgsmålet nærmere i et udvalg. Der er ikke fra vor side nogen kølighed overfor et forslag af denne karakter, vi er parat til at arbejde med på det.

Med hensyn til det tidsrum, der skal fastsættes for lovforslagets gennemførelse, har den højtærede undervisningsminister i forslaget ønsket at fastslå, at loven skal træde i kraft den 1. april 1954. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ikke vil medvirke til, at loven skulle kunne træde i kraft denne dato, og hvis den højtærede minister ville tage § 3 ud af forslaget, tror jeg, vi kunne blive færdige med arbejdet i udvalget betydeligt før 1. april. Den højtærede minister har allerede i fremsættelsestalen udtalt, at han ønskede nedsat et udvalg, og vi er parate til at gøre et stort arbejde her, hvor vi finder det rimeligt at man diskuterer de problemer, der bliver rejst ude i befolkningen og i de folkelige organisationer.

Må jeg blot til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sige, at jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ville værne skolens frihed. Det, jeg sagde, var, at vi ville give et svar på det råb, der lød til os fra „Middelfart Venstreblad“, der udtalte det håb, at der endnu i folketinget var mod nok til at værne friheden og stemme dette lovforslags § 3 ned. Vi lytter altid gerne efter, hvad der bliver sagt ude fra landet og andre steder, vi lytter også gerne til, hvad der bliver sagt af de aviser, der har særlig tilknytning til det ærede medlem. Vi har derfor givet vort svar, ligesom det ærede medlem har givet sit; jeg beklager, at vi ikke kunne give det samme svar.